

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205130
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3115205130.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: Z. X., nar. X.X.XXXX, bytom S., Na E. XXX/XX, o zaplatenie 3.850,25 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.374,16 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.3.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.4.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 14,19 EUR od 21.6.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.7.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.8.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.9.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.10.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.1.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.2.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.3.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 48,81 EUR od 21.4.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 78,81 EUR od 21.5.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.6.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.7.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.8.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.9.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.11.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.12.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.1.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.2.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.3.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.4.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.5.2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.6.2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.7.2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.8.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.9.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.10.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.11.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.12.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.1.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 98,81 EUR od 21.2.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 56% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trenčín dňa 11.3.2015 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 29.5.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 4.311,30 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21.9.2011 zmluvu o pôžičke evid. č. 5007804, na základe ktorej mu poskytol celkovú sumu pôžičky 6.620,27 EUR. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 67 mesačných splátkach v sume 98,81 EUR. Do dňa vyhotovenia žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy 360,56 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca dňa 23.3.2012 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.311,30 EUR. Pôvodný žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo žalovanej sumy od 5.4.2012 do zaplatenia.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku žalobcovi Zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa 1.4.2015. Tunajší súd uznesením zo dňa 3.7.2015 zmenu v osobe žalobcu pripustil.

3. Dňa 18.3.2016 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 461,05 EUR s príslušenstvom, uplatňovanej titulom zmluvnej pokuty.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k.14C/196/2015-36 zo dňa 19.1.2016, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 461,05 EUR. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd v rozsudku dospel k záveru, že listina podpísaná právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nie je ako dvojstranný právny úkon dostatočne určitá v takom zmysle, aby z nej nepochybne vyplývala podstatná náležitosť zmluvy o pôžičke, ktorou je dohoda o presnom, resp. určitom množstve poskytnutých druhovo určených vecí žalovanému ako dlžníkovi. Pokiaľ v písomnom znení zmluvy neboli dostatočne vymedzené všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, nebola písomná forma zmluvy zachovaná. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a odporcom je absolútne neplatná. Pokiaľ boli na základe takejto neplatnej zmluvy poskytnuté žalovanému nejaké finančné prostriedky, bol povinný ich vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ. Súd musel v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadať aj na prípadné premlčanie žalovaného nároku. Súd mal za to, že žaloba bola podaná na súde nepochybne po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol. Nakoľko žalovaný mal vo veci plný úspech, mal by nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Náhradu trov konania si však neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal.

5. Žalobca podal proti tomuto rozsudku riadne a včas odvolanie, pričom napadol výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrok o náhrade trov konania

6. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením č.k. 17Co/471/2016-89 zo dňa 18.10.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je nepochybne platná, obsahuje všetky formálne náležitosti platného právneho úkonu, ako aj náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd mal za to, že z obsahu zmluvy nepochybne a určitým spôsobom vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 3.820,08 EUR, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 2.800,19 EUR a celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť (v zmysle § 2 písm. h/ zák.č.129/2010 Z.z.) predstavovala sumu 6.620,27 EUR, pretože nepochybne ide o súčet poskytnutej pôžičky vo výške 3.820,08 EUR a celkových nákladov spotrebiteľa v sume 2.800,19 EUR.

7. Odvolací súd zároveň uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní preskúmať, či došlo platne k ukončeniu zmluvy. Uvedené posúdenie bude mať vplyv na prípadnú otázku začiatku plynutia premlčacej doby (ak by nedošlo k ukončeniu zmluvy platným spôsobom, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka by sa premlčovali len jednotlivé splátky).

8. Súd následne vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi.

9. Žalovaný na pojednávanií uviedol, že v žalobe sa spomína dátum 21.9.2011, vtedy vraj mala byť uzatvorená zmluva. V tento deň však bol na Okresnom súde Partizánske, kde mal rozvodové konanie so svojou manželkou. Zmluva mala byť uzatvorená niekde v Martine, to sa v ten deň nedalo stihnúť. Okrem toho v tom čase už mal finančné problémy, žiadna banka by mu nebola ochotná úver poskytnúť. Pokiaľ sa pamätá, mal vtedy už aj exekúciu. Nie je si vedomý toho, že by uzatvoril túto zmluvu, ani toho, že kam mali prísť peniaze. V tom čase už nebýval ani na adrese v Krásne, ktorú uvádza žalobca.

10. Súd na pojednávanií vykonal nasledovné listinné dôkazy: spis Okresného súdu Partizánske sp.zn. 5C/40/2011. (súd neopakoval vykonávanie listinných dôkazov, ktoré boli vykonané pred vyhlásením prvého rozsudku vo veci dňa 31.5.2016, keďže odvolací súd na to nedal pokyn).

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: žalovaný dňa 5.9.2011 a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., dňa 21.09.2011 podpísali Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky číslo 5007804. Z textu zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku na úhradu záväzkov žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu a voči VÚB, a.s. Výška pôžičky bola 3.820,08 EUR. Celková suma Pôžičky (t.j. celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť) bola 6.620,27 EUR, výška mesačnej splátky bola 98,81 EUR, výška RPMN 23,99 % a ročná úroková sadzba 23,99 %. V zmysle čl. 6, bod 6.4. Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu boli jednotlivé splátky pôžičky splatné 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi splátkami v rôznej výške sumu 360,56 EUR. Listom zo dňa 23.03.2012, označeným ako „Vypovedanie zmluvy“, právny predchodca žalobcu zmluvu vypovedal a vyzval žalovaného na uhradenie celkového dlhu do 5 dní od doručenia vypovedania. Právny predchodca žalobcu v liste uviedol, že dlžná čiastka ku dňu vypovedania zmluvy je v celkovej sume 4.055,02 EUR, pričom istina 4.033,25 EUR sa ďalej úročí úrokom z omeškania odo dňa vypovedania až do zaplatenia.

12. Žalovaný sa v priebehu celého konania bránil tým, že nepodpísal zmluvu, ktorú v konaní predložil právny predchodca žalobcu. Uvádzal, že v čase podpisu zmluvy dňa 21.9.2011 sa rozvádza. Že si túto pôžičku nepamätá a že zmluvu mohla podpísať jeho bývalá manželka. Uviedol tiež, že si myslí, že by mu vtedy už úver nikto nedal, pretože bol v tom čase už zadlžený. Súd konštatuje, že žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Súd, keďže v spotrebiteľských sporoch má v zmysle § 295 Civilného sporového poriadku tiež dôkaznú iniciatívu, si na overenie tvrdenia žalovaného pripojil rozvodový spis žalovaného z Okresného súdu Partizánske.

13. Po vyhodnotení dokazovania súd k procesnej obrane žalovaného uvádza, že tejto obrane neuveril, keďže ju považoval za účelovú. Žalovaný svoje skutkové tvrdenia nepodporil žiadnym navrhnutým dôkazom. Naopak žalobca predložil súdu aj list žalovaného, doručený právnenému predchodcovi žalobcu dňa 7.9.2011 (t.j. dva dni po podpise zmluvy žalovaným), v ktorom žalovaný vyslovene ďakuje za poskytnutú pôžičku „Šanca“ v jeho neľahkej situácii. Súd sa tiež stotožňuje s tvrdením žalobcu, že existenciu úverového vzťahu preukazuje aj správanie žalovaného, keďže žalovaný uhradil určité prostriedky na splátky úveru. K argumentácii žalovaného, že mal mať práve v čase podpisu zmluvy pojednávania vo veci rozvodu jeho manželstva na Okresnom súde Partizánske súd uvádza, že pojednávania sa síce konalo dňa 21.9.2011 avšak v tento deň podpisoval zmluvu o pôžičke právny predchodca žalobcu. Žalovaný podpísal túto zmluvu, ako už bolo uvedené, ešte dňa 5.9.2011 a to v Prievidzi.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

20. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

21. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

22. Podľa § 103 prvá veta OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

23. Podľa § 582 ods. 1 OZ ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Pozn. súdu: V čase vyhlásenia rozsudku ešte nebol nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. PL. ÚS 11/2016 uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, že zmluva o pôžičke, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (právnym predchodca žalobcu) a dlžníkom (žalovaná) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva.

29. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu, ďalej skúmal právny úkon právneho predchodcu žalobcu, list zo dňa 23.3.2012, označený ako „Vypovedanie zmluvy“, ktorým mala byť zmluva o pôžičke ukončená.

30. V zmysle ustanovenia § 582 ods. 1 OZ sú právne významnými pre možnosť výpovede a jej účinnosť nasledovné skutočnosti:

1/ musí ísť o zmluvu, ktorá bola dohodnutá na dobu určitú,

2/ jej predmetom musí byť záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť alebo,

3/ záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť.

Výpoveď podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka je teda vylúčená pri zmluvách, z ktorých vzniká záväzok na činnosť jednorazovej povahy, a to aj v prípade, keď bolo dohodnuté plnenie v splátkach. To platí aj v prejednávanej veci, keďže záväzok žalovaného splatiť úver má jednorazovú povahu, i keď je plnenie rozdelené na splátky.

31. Podľa názoru súdu teda v prípade listu zo dňa 23.3.2012 nemožno hovoriť o výpovedi zmluvy o pôžičke, keďže medzi účastníkmi nebola dojednaná zmluva, ktorá by svojou povahou umožňovala ukončiť ju výpoveďou. Nešlo o záväzok na dobu neurčitú a predmetom zmluvy nebolo ani opakované plnenie. Predmetom zmluvy zároveň nebol ani záväzok žalovaného spočívajúci v určitej činnosti (lat. facere), resp. spočívajúci v povinnosti zdržať sa určitej činnosti (ommittere) alebo strpieť určitú činnosť (pati). Predmetom záväzku žalovaného bolo vrátiť požičané peňažné prostriedky v dohodnutých splátkach, t.j. niečo dať (dare). Neboli teda splnené podmienky výpovede podľa § 582 ods. 1 OZ. Výpoveď zo dňa 23.3.2012 je teda neplatná a zmluva tak nezanikla, ale naďalej trvala a naďalej trvala aj povinnosť žalovaného splatiť dohodnuté splátky v určených termínoch.

32. Žalobca má teda nárok na zaplatenie splátok pôžičky splatných do dňa podania žaloby, do 11.3.2015 (t.j. po splátku splatnú dňa 20.2.2015). Vzhľadom na povinnosť, ktorú súdu ukladá ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, súd v prvom rade skúmal, či tento nárok nie je premlčaný. V zmysle § 103 prvej vety OZ sa každá splátka premlčuje samostatne a premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. Premlčané sú teda splátky splatné viac ako tri roky pred podaním žaloby, t.j. splátky splatné pred 11.3.2012.

33. Súd sa teda mohol zaoberať len nepremlčanými splátkami, t.j. splátkami, ktorých splatnosť nastala v čase od 20.3.2012 do 20.2.2015. Bolo to 36 splátok po 98,81 EUR, t.j. spolu suma 3.557,16 EUR. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný uhradil na základe zmluvy sumu 360,56 EUR. Z tohto na splátky splatné pred 20.3.2015 uhradil 177,56 EUR a na splátky splatné po 20.3.2015 uhradil 183,-EUR. Podľa prehľadu splátok a úhrad išlo o tieto úhrady: suma 113,-EUR dňa 30.4.2012, suma 50,-EUR dňa 27.3.2013 a suma 20,-EUR dňa 30.4.2013. Uvedené úhrady súd zohľadnil a žalobcovi priznal sumu splátok splatných v čase od 20.3.2012 do 20.2.2015, t.j. 3.557,16 EUR zníženú o 183,-EUR (3.557,16 EUR - 183 EUR = 3.374,16 EUR). Jednotlivé úhrady sú v priznaných splátkach zohľadnené podľa dátumu ich zaplatenia. T.j. priznané splátky sú znížené o uvedené úhrady, resp. splátku splatnú dňa 20.5.2012 považoval súd za uhradenú.

34. Súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, prislúchajúce k jednotlivým splátkam, pričom nárok na úrok z omeškania z jednotlivých splátok vznikol žalobcovi vždy deň nasledujúci po dátume splatnosti konkrétnej splátky.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

40. Pôvodnou žalobou bol uplatnený nárok v sume 4.311,30 EUR. V časti o zaplatenie sumy 461,05 EUR bolo (prvým rozsudkom vyhláseným vo veci) konanie z viny žalobcu zastavené. Súd žalobcovi napokon priznal sumu 3.374,16 EUR (t.j. 78 % z pôvodne uplatneného nároku) a v časti nároku o zaplatenie 476,09 EUR súd žalobu zamietol. Úspech žalobcu bol teda 78% žalovaného nároku a úspech žalovaného 22%. Čistý úspech žalobcu v konaní je preto 56 % (78% - 22%) a z uvedeného dôvodu má nárok na náhradu 56 % účelne vynaložených trov konania. Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v uvedenom pomere. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.